

הנבעלת לגוי קשורה בו ככלב

מדהים

פתח ואמר את הפסוק מתוך התורה הקדושה בפרשת מטות: "וכל הטף בנשים לא ידעו משכב זכר הזזיו לכם". שם שנינו, אמר רבי יהודה: אין העולם מתנהג אלא בשני גוונים שבאים מצד אשה שנמצאת חכמת לב. וזה הוא שכתוב בספר שמות: "וכל אשה זוכמת לב בידיה טווי ויביאו מטווה את התכלת ואת הארגמן". ומה מביאים? את התכלת ואת הארגמן, גוונים שכלולים בתוך גוונים.

וזה מה שאמר שלמה המלך בספר משלי: "דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה". וכתוב בידיה טווי, מהו טווי? אמר רבי יהודה: טווי בדין, טווי ברחמים. אמר רבי יצחק: מדוע נקראת אשה? אמר לו, שכלולה בדין וכלולה ברחמים. בוא וראה, שאמר רבי אלעזר: כל אשה בדין נקראת, עד שטועמת טעם הרחמים. ששנויה מצד האיש בא הלבן, ומצד האשה בא האדום, טעם אשה מלבן, ולבן עדיף.

בוא וראה, מדוע אסורות נשי שאר העמים (הגויים) שידעו משכבי זכר. משום ששנינו יש ימין ויש שמאל, ישראל ושאר העמים, גן עדן וגיהנום, עולם הזה ועולם הבא. ישראל כנגד הרחמים, ושאר העמים כנגד הדין.

ועוד שנינו אשה שטעמה טעם הרחמים, רחמים מנצח. אשה שטעמה טעם הדין, דין בדין נדבק. ועליהם נקרא והכלבים עזי נפש ולא ידעו שובע. ועל כן שנינו, "הנבעלת לגוי קשורה בו ככלב". מה כלב תקיף ברוחו חצוף, אף כאן דין בדין תקיף, חצוף בכל.

הנבעלת לישראל, שנינו, כתוב בספר תורה הקדושה בספר דברים: "ואתם הדבקים בה' אלוהיכם זויים כולכם היום". מה הטעם? משום שנשמת ישראל באה מרוח של אלוקים חיים, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "כי רוח מלפני יעטוף", נלמד שכתוב מלפני, ומשום כך אשה בתולה ולא נדבקה בדין קשה של שאר העמים, ונדבקה בישראל, רחמים מנצח ונכשרת לנצח..

"הזהר הקדוש"

 לעילוי נשמת הצדקת: **מרימה ברדה בת אלושה ז"ל**

 לעילוי נשמת: **חיים ברדה בן חי ז"ל**

 לעילוי נשמת: **דינה הררי בת מרימה ז"ל**

 לעילוי נשמת: **יהודית בת זהבה ז"ל**

המלחמה בין יצר הטוב ליצר הרע

דבר אחר, כמו שכתוב בתורה בספר שמות בפרשת בשלח: "ויאמר אם עֲבוּרֵי תִשְׁמָע לְקוֹל ה' אֱלוֹקֶיךָ וְהִיָּשֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה", ואף כאן נכתב בספר התורה בספר בראשית בפרשת וישלח: "ויאמר לא יֵעָקֵב יֹאמֵר עוֹד שְׂמֶיךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִית עִם אֱלוֹקִים וְעַם אֲנֵשִׁים תּוֹכֵל", ואז יעקב התעטר בדרגתו להיות כלל של האבות, ועוד כתוב: "ויברך אותו שם" מהו ויברך אותו שם, שיעקב הודה לו על כל הברכות שברכו אביו.

רבי שמעון בר יוחאי פתח בפסוק של שלמה המלך בספר משלי: "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו". בוא וראה כמה יש לו לבן אדם לתקן את שביליו בו הקדוש ברוך הוא, כדי הוא לעשות את מצוות התורה. שכן הרי העמידוהו שודאי שני מלאכים הם שלוחים, אז יש לבן אדם מלמעלה להתחבר איתו, והם אחד לימין ואחד לצד שמאל, והם מעידים בו בבן האדם בכל מה שהוא עושה, ושהם נמצאים שם, ואנו קוראים לזה זה יצר הטוב וזה יצר הרע.

בא הבן אדם להיטהר ולהשתדל לקיים במצוות התורה הקדושה, אותו היצר הטוב שהוא מתחבר איתו, וכבר הוא מתחזק על אותו יצר הרע ומשלים איתו, וגם נהפך לו לעבד, אלא כאשר בן האדם הוא הולך להיטמא, אותו יצר הרע מתחזק ומתגבר על אותו יצר הטוב ומנסה להכניעו, והרי העמדנו. ובודאי שכאשר אותו בן האדם בא להיטהר, כמה חוזק מתחזק הבן אדם, וכאשר מתגבר אותו יצר הטוב אז אויביו ישלים איתו, שאותו יצר הרע הוא נכנע לפני יצר הטוב.

ועל כך אמר שלמה המלך החכם באדם שכתב בספר משלי: "טוב נקלה ועבד לו". מה זה ועבד לו? זה הוא יצר הרע. ואז שכאשר הבן אדם הוא במצוות התורה אז גם אויביו ישלימו איתו, וזה הוא יצר הרע והבא מצידו.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

לקבל ייסורים באהבה

כל יהודי שחולפים עליו החיים ללא ייסורים, עליו לדאוג שהרי עוונותיו אינם מתכפרים. על פי חז"ל ייסורים נחשבים גם למצב בו אדם מכניס ידו לכיסו ובמקום להוציא שתי מטבעות והוציא רק מטבע אחד, והרי זה נקרא ייסורים.

וייסורים נחשבים לכל צער שנגרם לאדם, לעוגמת נפש, לכאבים גופניים, כאבים נפשיים, חוסר שלום-בית, חוסר פרנסה, עיכובים בזיווג, ביזיונות, עלבונות, בדידות ואובדן כל דבר. כשבאים עליך הייסורים עליך לקבל זאת באהבה. כלומר: כל מה שקורה לך עכשיו זה הכל מה', כי כך רוצה הקדוש ברוך הוא והכול לטובתך, ואפילו אם קשה לי עכשיו, עלי לזכור תמיד כי הקדוש ברוך הוא לא רוצה עצבות וייאוש והקדוש ברוך הוא רוצה שאעבוד אותו בשמחה עם כל הייסורים וזו הגדלות. כל הצדיקים הכי גדולים עברו ייסורים נוראים וקשים בגוף בנפש ובממון ודווקא משם הם צמחו וגדלו והתעלו.

דוד המלך היה מלומד בייסורים כל חייו ששאל המלך רדף אחריו ורצה להרוג אותו, בנו אבשלום מרד בו בפרהסיא, בני ביתו חשבו שהוא ילד ממזר, הייתה לו מחלה קשה משך שנים. ודוד המלך לא התלונן הוא רק התפלל להקדוש ברוך הוא ואמר מזמורים ותהילות, וזכה להיות רגל רביעית במרכבה והוא משיח ה'.

יוסף הצדיק נזרק לבור, נמכר לישמעאלים, נכנס לכלא 12 שנה - והוא הפך להיות שליט על כל מצרים. אל לנו לומר למה זה מגיע לי? אני סובל? ואסור לנו להרהר אחר מידותיו של הקדוש ברוך הוא שהוא רחום וחנון בכל מעשיו ובדרכיו. אנחנו לא יודעים חשבונות שמים.

ויתכן ובייסורים אלה שעוברים עלינו עכשיו, ולמעשה אנו מתקנים עוונות שלנו מגלגולים קודמים, ויתכן שהקדוש ברוך הוא מייסר אותנו על מנת להכין אותנו לקראת הישועה הגדולה.

יש להאמין בביטחון מלא כי מי שברא את כל העולם יכול להושיע אותו בן רגע שנאמר: "ישועת ה' כהרף עין". לכן, על כל סבל וצער שבא עליך בעולם הזה תשמח. ייסורים הם לא לנצח הם באים לקרב אותנו לבורא עולם, ואחר כך רואים ישועות נסים ונפלאות.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

התורה כולה מאבנים מרגליות יקרות

פרק מרתק

כתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת ויצא: "ויצג את המקלות אשר פיצל ברה"טים בשקתות המים וגו'". פתח רבי אלעזר ואמר פסוק מדברי שלמה המלך מספר משלי: "אם חכמת, חכמת לך ולצאת לבדך תישא". אם חכמת, חכמת לך. בוא ראה, אוי לאלו רשעי העולם שלא יודעים ולא שמים לב בדברי התורה. וכאשר הם שמים לב בה, מפני שאין להם תבונה.

דברי התורה דומים בעיניהם כאילו כולם דברים ריקים, ואין בהם תועלת. והכול מפני שהם ריקנים מדעת ותבונה, שהרי כל דברי התורה כולם דברים עליונים ויקרים, וכל מילה ומילה שכתב שלמה המלך בספר משלי: "יקרה היא מפנינים וכל חפציק לא ישוו בה" והכוונה לתורה הקדושה. וכל אותם טיפשים אטומי הלב, כאשר רואים דברי התורה, לא די להם שלא יודעים, אלא שהם אומרים שהם דברים פגומים, דברים שאין בהם תועלת. אוי להם כאשר יתבע מהם הקדוש ברוך הוא עלבון התורה, ויענשו עונש של המורדים בקדוש ברוך הוא.

מה כתוב בתורה, כי לא דבר ריק הוא ממכם, ואם הוא ריק, ממכם הוא. שהרי התורה כולה מלאה מכל אבנים טובות ומרגליות יקרות, מכל טובות העולם, וזה מה שאמר שלמה המלך: "יקרה היא מפנינים וכל חפציק לא ישוו בה". ואיך יאמרו שהיא ריקנית. ושלמה המלך אמר: "אם חכמת, חכמת לך", שכאשר יתחכם בן אדם בתורה התועלת שלו היא, שהרי בתורה לא יכול להוסיף אפילו אות אחת. "ולצת לבדך תישא", שהרי התורה לא יגרע משבחה כלום, הליצנות שלו היא, ונשארת בו להאביד אותו מזה העולם ומהעולם הבא.

בוא ראה, כאשר אותיות עליונות מתחברות כולן בזו הדרגה, הסוף של כל דרגות קדושות עליונות, ומתמלאת מהם ומתברכת מהעולם העליון, אז זו הדרגה עומדת להשקות לכל העדרים כל אחד ואחד כפי שראוי לו, וכל אחד ואחד מושקה מן דין ורחמים. בוא ראה, מה כתוב בתורה: "ויצג את המקלות אשר פיצל ברה"טים וגו'", שיעקב רצה לתן תפילה של ערבית, ולהאיר ללבנה ולהשקות ולברך אותה מכל הצדדים, שכתוב: "ויצג את המקלות", אלו דינים וגבורות שיוצאים מגבורה שלמעלה.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעקב בן רבקה**

האילן העליון

אלא מפסוק אחר נשמע. הנביא ישעיהו כתב: "עין לא ראתה אלוקים זולתך יעשה למחכה לו", יעשה, עשית היה צריך לו, למחכה לו, לך היה צריך לו, למחכה לו, לך היה צריך לו. אלא מקום עליון הוא שנמשך ויוצא ומדליק מאורות כולם לכל עבר, ונקרא עולם הבא, וממנו יוצא אילן אחד להשקות ולהיתקן, וזה: "האילן עליון" ונכבד הוא על כל שאר אילנות. ואותו עולם הבא שנמשך ויוצא, מתקין את זה האילן תדיר, משקה ומתקן אותו במעשהו, מעטר אותו בעטרות, לא פוסק מעיינו ממנו לעולם לעולמי עולמים.

באותו אילן תלויה האמונה, בו שורה מכל האילנות, קיום של הכל בו. ועל כן כתוב: "כל אשר יעשה האלוקים הוא יהיה לעולם". ודאי הוא היה הוא הווה והוא יהיה, עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע, ועל כן כתוב בתורתנו הקדושה בספר דברים: "לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו" שהאילן הזה של התורה הוא, ומקום זה מתקין האלוקים תדיר. האלוקים זו סתם גבורה? מאין סוף ומאין חקר, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "אין חקר לתבונתו". האלוקים ולא אלוקים. ועל כן עשה יעשה תדיר, כמבוע שלא פוסקים מימיו לדורי דורות. משום כך כתוב: "והאלוקים עשה שייראו מלפניו". התקין את זה האילן בתיקון שלם, שאוחז לכל צד מעלה ומטה, כדי שיראו מלפניו ולא יחליפו אותו בחילוף אחר לדורי דורות.

אמר רבי אבא: ודאי טוב אתה אומר. אבל עוד יש להסתכל, בראשונה יעשה ואחר כך והאלוקים עשה, מה בין זה לזה. אלא ודאי יעשה ומתקין לזה האילן שלא פוסקים מימיו לדורי דורות, ואחר כך עשה. מהו עשה? אלא עשה האלוקים אילן אחר למטה ממנו, ולא יעשה כזה, שזה האילן התחתון עשה אותו והתקין אותו, כדי שמי שיכנס לאילן העליון יכנס ברשות, וימצא האילן התחתון, ויירא להיכנס אלא כמו שראוי. בוא וראה, שזה שומר הפתח הוא, ועל כן נקרא שומר ישראל, וזה האילן התחתון עשה, והוא מושקה וניזון מהאילן שלמעלה, ועל כן לא כתוב יעשה אלא עשה, מה הטעם? שייראו מלפניו בני העולם ולא יתקרבו לו, אלא אלו שיהיו ראויים להתקרב ולא אחר. וישמרו בני אדם דרכי התורה, ולא יסטו לימין ולשמאל. בוא וראה, על זה האילן שכל כוחו בו שורה בו. זכאי חלקם של אלו שעוסקים בתורה ימים ולילות ויודעים דרכיו, והם אוכלים בכל יום מזון עליון כמו שכתוב במגילת קהלת: "החוכמה תחיה את בעליה" שהרי התורה שלמעלה ממקום זה ניזונה, ועוד אמר הנביא ישעיהו: "הנה עבדי יאכלו".

"הזהר הקדוש"

ברכה לשערי רפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

פינת הצדיק

והשבוע: ר' יהודה בר איעלאי

התקופה כונתה "דורו של רבי יהודה בר איעלאי". אמר רבי שמואל בר נחמן אמר רבי יונתן מספר משלי: "שקר החן והבל היופי, אשה יראת ה' היא תתהלל". שקר החן - זה דורו של משה ויהושע. והבל היופי - זה דורו של חזקיהו (אשר שמנו דלק במנורות בית המדרש). יראת ה' היא תתהלל - זה דורו של רבי יהודה בר איעלאי... שהיו ששה תלמידים מתכסין בטלית אחת ועוסקין בתורה. בימים הגדולים של משה ויהושע, ושל המלכים השרים מבית דוד, נתמכת התורה וזכתה לסיוע בידי המנהיגים הגדולים, אך עתה נתמכת התורה רק על ידי האידיאליזם הדתי של מנהיגים כמו רבי יהודה, אשר לא היה לו דבר להציע לאנשיו למעט דברי עידוד לעבודת ה'. לו ולאשתו הייתה רק גלימה אחת ששימשה את שניהם, כאשר הלכה לשוק לבשה היא את הגלימה, כאשר הלך לבית תפילה לבש אותה הוא, ופניו האירו בעליזות ואושר של אדם השמח בחלקו. ובגלל אושר זה פנימי זה היה מראהו תמיד של אדם שבע, למרות שהיה זמן של עוני מרוד ביותר בארץ השדודה, והוא היה בין הדלים שבעניים. והוא הודה לה' על זה להנהיג את העם במצוקתו ולשמור על רוחו. ואז מונה רבי יהודה ע"י השלטונות הרומאים להיות "ראש המדברים". מינויו היה מעשה השגחה מה' בדיוק בזמן הנכון. ומתוך יחס כבוד לרבן שמעון בן גמליאל לא כונה "נשיא" אלא היה ידוע כ"ראש המדברים".

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

והשבוע: חומר וצורה חלק א'

המציאות על כל פרטיה מורכבת בשני ממדים: א. חומר ב. צורה. החומר הוא הגשמיות והצורה היא הרוחניות. הדוגמא הטובה ביותר היא האדם עצמו. אנו מבחינים בגוף האדם, שהוא מציאות גשמית, ומאידך גיסא, מבחינים בנשמת האדם שהיא הצורה, הרוחניות שבו. כאשר אנו אומרים "איש גיבור" או "איש אמיתי", אנו יכולים להבחין בגופו של אדם, וזה החומר שבו, וכן אנו מבחינים בגבורתו או בתכונת האמת שבו. בשפת הקבלה אנו אומרים שהגבורה "מתלבשת" בגוף. וההתלבשות הזו גורמת לשינוי באדם. אם היה חלש עד כה, הרי שמרגע שהגבורה התלבשה עליו הרי הפך להיות איש גיבור. כאשר אני מדבר עם איתן או על יוסף, איני פונה אל בשרו ודמו אלא לעצמותו ומהותו של איתן. לפי ההגדרה שלנו, בפנותי לאיתן אני פונה אל הצורה שבו ולא אל החומר שבו, הצורה של איתן כוללת את מהותו כלומר תכונותיו, מידותיו, השקפותיו וכו'. הגוף הוא הכלי המכיל את הצורה. כאשר אדם הוגה רעיון מסוים, כל זמן שאיננו משתמש בפיו או באיבר מתאים אחר בגוף, אותו רעיון יהיה כמוס ונצור במוחו. הדרך לגילוי הרעיון בכתיבה ולקשרו לאחרים תלוי בכלי שנבחר לגלות את הרעיון. אפשר לגלות את הרעיון בדיבור ואז הפה הוא הכלי. כן אפשר לגלות את הרעיון בכתיבה ואז האותיות או היד הכותבת הם הכלים.

המשך שבוע הבא.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

דוד המלך פרק ה'

פינת המלכים

ואז אמר המלך לעבדיו: הלוא תראו כי משוגע הוא, החסר משוגעים אני? גרשוהו אותו מכאן. ודוד הודה לה'. ודוד נמלט מגת ועזב את ארץ הפלשתים. ומצא לו מערה בשפלת יהודה. והנה פשטה הידיעה שדוד שר הצבא ואהוב העם מסתתר עם משפחתו במערה. ואנשים שונים החלו להגיע לדוד ולהתקבץ סביבו, מהם גיבורי חיל, שרים בצבא, אנשים עניים ומרי נפש. ומדי יום הצטרפו אנשים נוספים עד שהגיע ל-400 איש.

בין הבאים למערה היה גד הנביא, שהיה מייעץ לדוד על פי הנבואה. כאשר שמע שאול על מלחמת דוד, ראה בזה מרד גלוי, ואמר לשריו ללכוד את דוד בכל מחיר. אך עד אשר הגיע לעיר, כבר נמלט ממנה דוד, וכך החלו חיי הנדודים של דוד ואנשיו, שהם נמלטים ממדבר למדבר, ממערה למערה ומטפסים על סלעים וצוקי מדבר תלולים, בעוד השמש יוקדת וקופחת על ראשיהם בשרב הצורב, ומקפיאה את אבריהם בלילה, והם נרדפים כחיות השדה. ואז שאול הכתיר את דוד מכל הכיוונים וחסמו את דרך בריחתם של דוד ואנשיו.

וראה דוד שהוא לכוד ומכותר בידי אויביו. ואז אמר בליבו: אך לחינם משחני שמואל? אמר לו ה': שמואל כוזב? ואני מעיד עליו שהוא נאמן. מיד שלח הקדוש ברוך הוא מלאך אל שאול והודיע לו כי הפלשתים עלו על ארץ ישראל. ואז שאול הורה לחזור. ועודם מדברים - והסלע נחצה לשניים והם הופרדו בתהום..

המשורר בשבע הבא

ח"זל

ברכה לשערי פרנסה טובה: לדוד בן שרה

ברכה לזיווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

מרן הבית יוסף רבי יוסף קארו פרק ה'

פינת הזהב

זו נשמרה בהקפדה ובישיבת סלוניקי לא למדו בספר "בית יוסף". באחד הימים והוראה ישב המהריב"ל לפני תלמידיו ולמדם את השיעור היומי. לפתע נעצר ראש הישיבה, מצחו התקמט ופניו הרצינו, ונעצר בהלכה בספר הטור שלפניו, הוא התאמץ להיזכר ולא עלה בידו.

מפליא הדבר חשב המהריב"ל מדוע פרחו מזיכרוני את ההלכה, אין זאת אלא כי מבקשים ממני ללמדני לקח... עברו מספר דקות של מתח וצפייה, התלמידים ישבו בדממה והביטו ברבם, והמתינו למוצא פיו. תלמידי היקרים! הפסיק המהריב"ל את השתיקה ואמר: "אנא הביאו לפני את ספרו הגנוז של מרן ה"בית יוסף".

ופליאתם של התלמידים הייתה גדולה, איך זה שינה רבינו את דעתו? והמהריב"ל עיין בספרו של המרן "בית יוסף" ומצא את הפרט החסר, וסיכם: ברגע זה אני משנה את דעתי כי מן השמים הוכיחו לי עתה שהספר ה"בית יוסף" הוא חיוני. ומאז אותו יום התפשט בכל תפוצות ישראל ונלמד בכל הישיבות. בחודש תשרי ה' רצ"ו יצא רבי יוסף קארו לכוון ארץ ישראל, ועלה לאוניה אשר הפליגה למצרים. במשך שנה שלמה טולטלו המרן ובני ביתו עד הגיעם לעיר צפת.

בן 49 היה מרן בעיר צפת, והוא גדול ההלכה של כל הדורות ההם ראה דווקא בעיר צפת המקובלת והמסתורית קריית קודש שבה מעיינינו לנבוע ללא מפריע. צפת שבה קהילה גלילית השוכנת על הגבוהים שבהרי הארץ הקדושה אשר שימשה אז כמרכז רוחני ומסחרי חשוב כאחד. ולכאן כוון רבנו את פעמיו, ובין המנהיגים הרוחניים שכיהנו בקודש ארחה צפת של אז את האר"י הקדוש ואת תלמידו רבי חיים ויטאל. וכאן גם ישבו הרמ"ק הלא הוא רבי משה קורדבירו, ורבי יעקב בירב שעלה ממצרים שהיה מורו ורבו של המרן.

ורבי שלמה אלקבץ היה הראשון שעלה לארץ ישראל. האר"י הקדוש היה יוצא כל ערב שבת בחברת תלמידיו מחוץ לעיירה לקבל את השבת כשפניו הזורחות באור הקדושה לעבר המערב שמשם באה המלכה ובפיו הניגון הקדוש "לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה" זמר שחובר על ידי הגאון רבי שלמה אלקבץ.

המשך בעמוד הבא

רבי שלמה אלקבץ אמר על העיר צפת כי בתוך האווירה הטהור, יום ולילה טובים אותו "דברים קדושים" ונהג להשתטח על קברות צדיקים. הדרשה החלה ואורות פנימיים וזוהרים נאצלים מלאו את חללו של בית המדרש. לפתע נפתחה הדלת הכניסה עמד איש גבה קומה, והוא הטיל צל ארוך של שקיעת החמה על פני חבר הקדושים אשר היה מצונף ומקשיבים לדברי תורתו של רבי משה קורדובירו משהו מעורר הפתעה היה במראהו של רבי שלמה אלקבץ. בהבעת פניו ניכר היה כי בפיו בשורה שאינה רחוקה מן ההכרזה כי המשיח בן דוד. מורי ורבותי ! הפר קולו את הדממה ששררה בהיכל "מרון בא" ולא יסף.

"ברוך שחלק מחוכמתו ליראיו" נשמעה הברכה בשם ומלכות מפי כל ההמון כאשר סוף סוף חצו מרון ומלוויו את המעבר, ודמעות חמות שטפו את פניו כאשר כרע מרון בירך ונישק את שולי גלימתו של ידידו רבו ומורו רבי יעקב בירב. רבי יוסף קארו, שם שהוזכר בהערצה רבה בכל תפוצות ישראל, בכל מקום שהיה בו ישוב יהודי, ידעו ודיברו על גדול הורה ופוסק הדור.

ספר הרמב"ם ב"מעשה ההשגחה" היה פתוח בהלכות תשובה, שם ריכז את כל ההלכות שמצא בגמרא הנוגעות לעניין הכפרה מחטא בעת שבית המקדש חרב. "הנה" אמר מרון והניח אצבע רועדת על הלכה ג' בפרק א' בהלכות תשובה, כאן אומר הנשר הגדול בזמן הזה שאין בית המקדש קיים ואין לנו מזבח כפרה- אין שם אלא תשובה. התשובה מכפרת על כל העבירות. מרון קרא במילים אלו בקולו ההחלטי. אפילו רשע כל ימיו ועשה תשובה באחרונה אין מזכירין לו שום דבר מרשעו, ואין זאת כי אתם חוששין אמר מרון.

ועוד אמר מרון, אל לכם לייסר עצמכם, שכן הנה בהלכה ד' נאמר: עבר על כריתות ומיתות בין דין ועשה תשובה-תשובה ליום הכיפורים תולין וייסורים הבאים עליו גומרים לו הכפרה. ובכן ידידי, פנה עליהם מרון בקולו הרך, וכי יש מבינינו היכול להעיד על עצמו כי עברו עליו אף מעט מן הייסורים אשר היו מנת חלקכם ? כל הנוכחים פרצו בבכי ורעד בכל גופם, ונקרעו בכאב. מרון פסק להם פסק הלכה של גדול הדור. הקבוצה קמה ממקומה ברעד לנשק את כפות הידיים אשר מרון הושיט להם.

המשך בשבע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

ראיתי כמראה אש

ראיתי כמראה אש, כאן ראייה ממש. אמר הקדוש ברוך הוא מי שיכנס במראה זה, ויהיה בתפילתו ליבו למעלה לשם יקו"ק, ועיניו למטה בשם א-ד-נ-י, תכניסו בהיכל זה כמו המלאכים, וגביהם למעלה ויראה להם למטה, כנגד השכינה שהיא יראת יקו"ק.

ו"בראיה ושמיעה" וריח ודיבור שורה יקו"ק. בעשייה במישוש שימוש הלך שורה א-ד-נ-י וזו ראייה של אור ונר של התורה, כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: "ותורה אור" ריח הקורבנות שהם תפילות דיבור בתורה דיבור בתפילה, ועשייה של מצווה, ושימוש שלה, ומישוש שלה, והלך שלה. וראיה ושמיעה שאין שם תורה ומצווה, הקדוש ברוך הוא ושכינתו לא שורה שם. שהקדוש ברוך הוא שורה בראיה וכן שכינתו, שהתורה ותורה אור, שכינתו ראייה שלו, יקו"ק במראה אליו אתוודע.

"במחשבה" מתוך בינה בן י"ה, ישראל עלה במחשבה. הרהור חוכמה לחכם ברמז, חוכמה עלתה במחשבה שהיא בינה, מחשבה והרהור הכל אחד, חוכמה לא ניכרת אלא בבינה, ובינה בלב, ומפני זה מחשבה בלב הרהור בלב.

וכן התורה ספר התורה מצווה לשמוע, וכן בחוטם ריח ניחוח ליקו"ק, שכינה היא קורבן שלו, עולה שלו, ותפילה היא כקורבן וכריח ניחוח עולה אצלו, ומתקרבת אצלו בתפילה וכך בדיבור כמו שאמר הנביא ירמיהו: "הלא כה דברי כאש נאום ה'" ה' השכינה הוא הדיבור שלו.

כמו שהשכינה היא מראה שלו, שמיעה שלו, ריח ניחוח שלו, דיבור שלו, והכל בראש. כך היא בידיים מצווה שלו, בגוף כריעה שלו, בתפילה זקיפה שלו, בתפילה עמידה שלו (שהיא מזלו) שעומדת לפניו בכל מקום וכורעת אצלו, ומתנפלת לרגליו אפיים, לבקש ממנו רחמים, על בניה, היא ענווה אצלו ויש לה בושת פנים ממנו.

ולא כשפחה רעה כלילי"ת שהיא האמא של הערב רב שהיא חצופה בלי ענווה, ואין לה בושת פנים, ומני זה אמר שלמה המלך בספר משלי: "אשת חיל בעלה וכרקב בעצמותיו מבישה", שהשכינה היא המלכה, שפחה שלה לילי"ת, שאין לה ענווה ולא בושת פנים מהקדוש ברוך הוא, וכך בניה שהם ערב רב. והקדוש ברוך הוא עתיד להעביר אותה ואת בניה מהעולם, שממזרים הם מבני תשע מידות שהם: אנוסה, שנואה, נידוי, תמורה, מורדת, שיכורה, גרושת, הלב, חצופה, תערובת. שהם ממזרים מדרבנן.

וכן שכינה היא שימוש של הקדוש ברוך הוא, ייחוד שלו בצדיק חי עולמים, והיא הליכה שלו, כמו שכתוב בתהילים: "צדק לפניו יהלך לעשות רצונו". ועוד כתוב בספר בראשית: "ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יוצאת", רצה אצלו לעשות רצונו בראיה בשמיעה בריח בדיבור בעשייה בגוף בשימוש ובהילוך, בכל אבר היא מצווה לשמש אותו את הקדוש ברוך הוא ולעשות רצונו.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

רבי אלעזר והנחש הגדול

אמר רבי אלעזר: כמה יאות מקום זה למנוחה בו. בעוד היו יושבים הרי נחש גדול בא בחוזק השמש ועבר לפניהם, אמר לו רבי אלעזר: נחש נחש סטה לך מדרכך, שהרי שב אותו אדם ומתנחם על מה שעשה, ולא יוסיף לעשות אותו דבר. תמהו החברים. אמר רבי אבא: מה זה? אמר להם שתוקו. אמר רבי אלעזר: נחש נחש לאחר שלחשו לך מן השמים, התנחם אותו אדם ושב ברצונו שלא ישוב בו לעולמים, סוטה לך מדרכך. עמד הנחש במעמדו ולא נסע כאן וכאן. שב כמקודם.

אמר לו נחש נחש יודע אני מה אתה רוצה שוב מדרכך, שהרי גוי רשע בא שעשה רע ליהודי אחד, והרי הוא ישן ושוכב במערה שלך, לך והרגהו, מיד חזר אותו נחש ודילג דילוגים לפניהם. אמר רבי אלעזר אם לא הייתי כאן כמה רעות היה עושה זה הנחש, שהרי בן אדם אחד יהודי עשה מעשה חטא, ועד שלא שב בתשובה לחשו לו לזה הנחש להרוג אותו, ונמלך אותו בן אדם בין כך ובין כך והתנחם מחטאו, ואמר שלא ישוב לעולמים לחטא הזה, ועל כך ניצל מן הדין.

אמרו החברים לרבי אלעזר במה ידעת? אמר להם סימן נתן לי אבא ואני הכרתי בו. אמר לו, נוח הנחש שהכרת בו, אותו שמתנחם ושב מחטאו במה ידעת? אמר להם כאשר היה הולך אותו הנחש קשקשיו היו עולים וזנבו זקוף והוא הלך במהירות, רוח אחד היה הולך לנגדו והיה קורא לפניו שוב מדרכך, שהרי שב מחטאו ומתנחם אותו בן האדם, ואותו נחש רע לא היה מקשיב עד שיתנו לו כופר איתו במקום אותו בן אדם שהתחייב מוות ושב, שכך דרך הנחש מעלה ומטה, וכיון שניתנה לו רשות, לא שב עד שמשלים אותו דין רע שנתנה לו רשות לעשות, או שיתנו לו במקומו רשע אחר בכופר, שהרי ריקם לא יצא כיון שניתנה לו רשות.

אמרו לו נוח כל זה, אותו גוי שאמרת שנתת לו כופר במה ידעת? אמר להם כיון שדיברתי לנחש, אותו רוח שהיה הולך לנגדו, ולוחש לו שישוב לדרכו, שהרי התנחם אותו בן אדם, דילג אותו רוח על אוזני ואמר לי. תמהו החברים.

אמר רבי אלעזר: מלך ונראה שהוא הנחש עושה מה שעושה. קמו והתקרבו אצל סלע אחד באותו שדה, מצאו לאותו גוי שמת ואותו נחש כרוך על עקבו ולא היה פורש ממנו, ואחר כך פרש מעקבו ועלה על גרונו ונכך שם, ומשם ירד על עקבו שלא היה פורש ממנו. מצאו לו ארנק אחד שהיה מלא דינרים, שגזל ליהודי אחד בדרך והכה אותו, לקח רבי אלעזר את הארנק, ואמר ברוך הרחמן שבכל עושה שליחות, ושב לאותו מקום שהיו.

"הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

יוסף אהרן בן שולה

כוכבי השרביט

בעוד שהיו יושבים בא נשר והנמיך ולקח שושנה אחת מבניהם והלך, אמרו מכאן והלאה נלך לדרכים. קמו והלכו. עד כאן הדרך של רבי פנחס. ורבי שמעון בר יוחאי הלך לו הוא ורבי אלעזר ושאר החברים.

פתח רבי פנחס ואמר את הפסוק מתוך ספר תהילים: "למנצח על שושן העדות מכתם לדוד ללמד", מהו ללמד? ללמד לבני העולם חוכמה, והרי העמידוהו. מהו שושן עדות? אלו סנהדרין גדולה שכתוב במגילת שיר השירים: "סוגה בשושנים". ומהו מכתם לדוד? הוא סימן שהראו לו לדוד כאשר שלח את יואב לארם נהרים ולארם צובה להילחם בהם. אמר רבי פנחס: זה הוא שושן עדות שעומד כאן, והרי הכוכבים שבשמים והשכינה עלינו ודרגות עליונות איתה, והסיעה הקדושה לתשבחות, זו היא שושן בשלימות כיאות. קמו והלכו אלו כאן ואלו כאן.

הלך לו רבי פינחס ולן בכפר עקימין ורבי יצחק ורבי חיא איתו. עד שהשכימו ללכת ישבו וחכו לאור הבוקר, נשא עיניו רבי חיא וראה אלו כוכבי השרביט אשר רצים והולכים, אמר ודאי בכמה פעמים שאלתי על אלו הכוכבים. אמר רבי פינחס: אלו כוכבי השרביט ידועים בחוכמת החברים, שהרי הקדוש ברוך הוא ברא כל אלו כוכבי רקיע גדולים וקטנים, וכולם מודים ומשבחים להקדוש ברוך הוא, שכתוב בספר תהילים: "מונה מספר לכוכבים".

וכאשר מגיע זמנם לשבח, קורא להם הקדוש ברוך הוא בשם, כמו שכתוב בספר ישעיהו: "לכולם בשם יקרא", ואז רצים ומושיטים שרביט האור ללכת ולשבח לאדונם באותו מקום שממונים, וזהו שכתוב: "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה". בינתיים בא האור והלכו.

בעוד שהיו הולכים בא נשר גדול וסבב על ראשם ועמד עליהם. אמר רבי פינחס: ודאי זמן רצון הוא עכשיו, באותה שעה נפתחים שערי הרחמים לכל אלה בני החוליים, והוא זמן לרפואה להם, ואף על פי שהם אסורי המלך, שהרי נשר זה סימן הרחמים הוא.

"הזוהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג'מן בת שמחה

ומגיע זמן תחיית המתים

אמר רבי פינחס: מסתכל הייתי שהרי לתחיית המתים דרך ארץ אחר יעשה להם הקדוש ברוך הוא, ומה שהיה עכשיו ראשון יהיה אז אחרון, ומניין לנו? מאלו העצמות, אלו העצמות שהחיה אותם הקדוש ברוך הוא על ידי יחזקאל, שכתוב: "ותקרבו עצמות עצם אל עצמו בראשונה", ואחר כך כתוב: "וראיתי והנה עליהם גידים ובשר עלה", ויקרום עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם. שהרי מה שנפשט בראשונה יהיה אחרון, בראשונה עור ואחר כך בשר.

בראשונה נפשט מהרוח, ואחר כך עוד ואחר כך בשר ואחר כך עצמות. אמר רבי שמעון בר יוחאי: בזה הקשו ראשונים, אבל עצמות אלו שהחיה הקדוש ברוך הוא, נסים ואותות משונים עשה בהם הקדוש ברוך הוא. בוא וראה, מה כתוב ואמר איוב: "זכור נא כי כחומר עשיתני ואל עפר תשיבני". ומה כתוב אחריו: "הלא כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני, עור ובשר תלבישני ובעצמות וגידים תשוככני". עתיד הקדוש ברוך הוא לאחר שיתבלה בן אדם בעפר, ומגיע זמן תחיית המתים, שאותה עצם שתשאר לעשות אותה כעיסה זו, וכגבינה של חלב, ונובעת כחלב שהיא נביעה נקיה מצוחצחת בציחות אותה עצם, כאשר תתערב אותו עצם ותמחה כחלב, ואחר כך יקפיא אותה ויצטייר בציור כגבינה בקיפאון, ואחר כך ימשך עליו עור ובשר ועצמות וגידים. וזה הוא שכתוב: "כחלב תתיכני וכגבינה תקפיאני". התכתני לא כתוב, אלא תתיכני, הקפיתני לא כתוב, אלא תקפיאני, הלבשתני לא כתוב, אלא תלבישני, שוככתני לא כתוב, אלא תסוככני, וכולם כתובים לאחר זמן.

ואחר כך מה כתוב: "חיים וחסד עשית עמדי", וזו רוח החיים. ואם תאמר עשית עמדי כתוב, ולא כתוב תעשה, אלא כך אמר, חיים וחסד עשית עמדי באותו עולם זרקת בי רוח חיים. שמרה רוחי-היא שומרת רוחי בו עולם.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

אליהו הנביא פרק ז'

פינת הנביאים

אליהו הנביא סיים את אכילתו, ומכוח אותה האכילה הזדכך גופו בזיכוכ אחר זיכוכ עד כי הפך בעצמו להיות קרוב למדרגה מלאך. ארבעים יום וארבעים לילה הלך במדבר בלי לעצור, וכמשה רבנו, בארבעים היום ששהה על הר סיני, לא אכל גם אליהו לחם, ומים לא שתה ואף לא ישן. וכמשה היו עבור אליהו אותם הארבעים יום המשוללים מעסק גשמי, והכנה למראה נבואי במדרגה עליונה ונשגבה מאוד.

ומקץ הארבעים יום ניצב אליהו אל מול ההר, שבו ניתנה תורה לישראל: "הר סיני". ולפתע הבחין בפתחה של מערה, ונכנס אל תוכה וחש בקרירות נעימה. ומערה זו לא היתה אחרת מאשר "נקרת הצור" הידועה. אשר בה הסתתר משה רבנו בהיגלו אל הקדוש ברוך הוא.

קרני אור בהירות מפינת המערה הלכה והתחזקה עד שהתמלאה המערה כולה באור יקרות מסנוור. ואז הקדוש ברוך הוא התחיל לדבר עם נביאו דברי תנחומים ואמר: "כשירדתי על ההר הזה לתת תורה לישראל, לא ירדו עמי אלא מלאכי השרת". ואתה בני מדוע אינך מלמד עליהם זכות? למרות מעשיהם הרעים, הלא אינם אלא בני. במשך שלוש שעות רצופות טען ה' עם נביאו, ואמר לו: צא ועמדת בהר לפני וכבוד שכינתי תעבור לפניך. קול ה' נשמע עתה כרעם הבא ממרחק ומתגלגל בכל הארץ, וגופו של אליהו רעד למשמע הקול. בחיל ואימה יצא אליהו מן המערה, והמדבר הגדול נשקף למולו.

ויחזה והנה רוח יוצאת מאת ה'. אשר לא הייתה בעולם רוח כזאת. לפתע פתאום באה הרוח, ונושאת בכנפיה שברי ענפים, גזעי עצים מבוקעים ואבנים גדולות. והמדבר דמה לים גועש וסוער, האוויר התמלא באבק סמיך ומסמא עיניים. בקול רעש מזעזע התבקע לפתע ההר הסמוך ונחלי עפר ואבנים מתגלגלות החלו זורמים ממרומי ההר אל העמק. וקולותיהם המבוהלים של חיות המדבר שהוטרדו ממנוחתן נבלעו בתוך שריקות הרוח, ודבר לא נשמע עוד. ואחר הרוח בא הרעש וקולו היה רם שבעתיים מקול הרוח, דומה היה שכל הבריאה חוזרת לתוהו ובוהו שלפני ששת ימי בראשית. לכל מקום ולכל פינה הגיע הרעש הנורא, והעולם כולו התנער ממקומו בבהלה. ואליהו הבחין עתה כי מעבר לאחד ההרים בוקעת ומהבהבת אש צהובה. והאש החלה לעטוף בזרועותיה הארוכות האדמוניות, את כל הנקרה לפניו, ומלחכת ברעבתנות עצים, אבנים ועפר. . אור המדבר החל מתמלא בעשן לבנבן ומחניק. הנשימה הייתה קשה לפניו אליהו להטו מחמת החום הנורא.. חז"ל

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי רפואה מהרה: **לאברהם בן פנינה**

ברכה לשערי פרנסה טובה: **לאברהם בן מנחם**

מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא

רבון העולמים, אתה הוא עילת העילות, סיבת הסיבות, שמשקה את האילן באותה נביעה. ואתה הנביעה היא כנשמה לגוף, שהיא חיים לגוף. ובך אין דמיון ואין דיוקן מכל מה שלפנים ולחוץ. ובראת שמים וארץ. והוצאת מהם שמש ולבנה וכוכבים ומזלות. ובארץ אילנות ודשאים וגן עדן וחיות ועופות ודגים ובני אדם. להיות ניכרים בהם עליונים. ואיך יתנהגו בהם עליונים ותחתונים. ואיך ניכרים עליונים מתחתונים.

ואין שיודע בך כלל. וחוץ ממך אין יחיד בעליונים ותחתונים. ואתה ניכר אדון על הכל. וכל הספירות כל אחת יש לה שם ידוע. ובהם נקראו המלאכים. ואתה אין לך שם ידוע, שאתה הוא ממלא כל שמות. ואתה הוא שלימות של כולם. וכאשר אתה תסתלק מהם נשארים כל השמות כגוף בלי נשמה. אתה חכם ולא בחוכמה ידועה. אתה הוא מבין ולא בבינה ידועה.

אין לך מקום קבוע, אלא להיות ניכר חוזקך וכוחך לבני אדם, ולהראות להם איך מתנהג העולם בדין וברחמים, שהם צדק ומשפט כפי מעשי בני אדם. דין - הוא גבורה. משפט - עמוד האמצע. צדק - מלכות קדושה. מאזני צדק - שני עמודי אמת. הין צדק - אות ברית. הכל להראות איך מתנהג העולם. אבל לא שיש לך צדק ידוע שהוא דין, ולא משפט ידוע שהוא רחמים, ולא מכל אלו מידות כלל.

קום רבי שמעון ויתחדשו דברים על ידיך, שהרי רשות יש לך לגלות סודות גנוזים על ידיך, מה שלא ניתנה רשות לגלות לשום בן אדם עד עתה.

קם רבי שמעון ואמר: כל זה כתוב בדברי הימים (פרק כ"ט פסוקים י"א י"ב) שנאמר: "לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה והמתנשא לכל לראש", "והעושר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל".

"הזהר הקדוש"

יום פטירתו כ"ב בתמוז לעילוי נשמת

אליהו פפרמן בן אסתר ז"ל

לעם ישראל הקדוש !!!

כל המעוניין לקבל ברכה מהתנא האלוקי **רבי שמעון בר יוחאי** זיע"א להפצת "הזוהר הקדוש" כל שבוע... נעניק לו "קופה צדקה", וכל שבוע יקבל בדואר את "הזוהר הקדוש" חינם. ויבואו עליכם כל הברכות והישועות...אמן.

ברכת הקופה

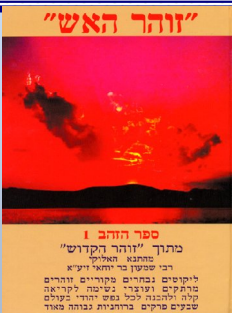
מקום זה יבורך לכל הברכות
בזכות תפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

להפצת כל שבוע את: "הזוהר הקדוש"

יברכם וישמרכם בזכות התרומה הנדיבה

לשערי: רפואה, לזיווג, לפרנסה, אריכות ימים, לעילוי נשמה, ולכל הברכות

הגיע ספר המאה !! עכשיו אפשר להציץ לעולמות העליונים בספר המדהים והמרתק

"זוהר האש" ספר הזהב 1

על פי "הזוהר הקדוש" המקורי והאמיתי של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. בתשעים פרקים ועל סודות הנשמה של העם היהודי הטהור. בכריכה קשה ובו 200 עמודים בשפה עברית קלה ולקריאה מעדנת. ואחד הפרקים היפים: "גלגול מזלות בחיים" !!!

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956